

Телефон редакції: 050 8011885

Адреса редакції: м. Гадяч, вул. Гетьманська, 62 Б

Меблі Мікс

КОРПУСНІ МЕБЛІ

Кухні
Спальні
Вітальні
М'які меблі
Ліжка

Тел. 0991874863, 0993337030

м. Гадяч, пл. Соборна, 35-а (навпроти пожежної частини)

КОМПЛЕКСНИЙ РЕМОНТ ЖИТЛА

НАТЯЖНІ СТЕЛІ

ВАНТАЖНІ ПЕРЕВЕЗЕННЯ

Тел. 0680623070

м. Гадяч, вул. Героїв Майдану, 5 (приміщення № 1).

Будівельна ліцензія 2013047760

Гарант
Якість перевірена часом

Рідкі шпалери.
Металопластикові вікна.
Броньовані та міжкімнатні двері. Жалюзі.
Металочерепиця, профнастил, водостічні системи

ЗНИЖКА 50% НА АБОНЕНТСЬКУ ПЛАТУ НА РІК ДЛЯ НОВИХ АБОНЕНТІВ

Підключай надшвидкий Інтернет

До 500 Мбіт/с

+380997347333
+380987347333

FiberLink

ПАЙ Є – ГРОШЕЙ НЕМА

До редакції почали надходити скарги про невиконання орендарями коштів за договором оренди земельної ділянки у 2022 році. Ми вирішили запитати у наших читачів у соціальних мережах чи траплялись подібні ситуації з ними. Лише за добу публікація про невиконання коштів набрала чималого розголосу та отримала понад 120 коментарів від невдоволених власників земельних ділянок. Згідно чинного законодавства України (ч.1 ст.96 ЗК України), орендар має розрахуватись за оренду земельної ділянки до кінця поточного року. Тобто, за 2022 рік пайовики мали отримати гроші до завершення календарного року, але деякі не отримали навіть за 2020 та 2021 роки. У коментарях нам пояснили, що такі випадки трапляються саме з тими, хто ще не поновив договори оренди, а отже може укласти договір з іншим орендарем. Чисельні звернення з проханням віддати гроші не допомагають, орендодавець потрапляє у «чорний список», на його телефонні дзвінки перестають відповідати. Іншими словами – це шахрай, з метою збереження кількості земельних наділів у користуванні. У більшості випадків, про які ми дізнались, фігурують в основному «АгроКрай» та «Райз».

Схожі ситуації відбуваються по всій країні і єдиний чіткий механізм, який дійсно може спрацювати – направити орендарю лист-вимогу щодо сплати заборгованості за орендною платою з подальшою передачею до суду. За інформацією Мінюсту, дуже часто проблема вирішується вже на етапі подання листа-вимоги. Орендар вже розуміє, що власник землі, який здає свій пай в оренду, знає свої права та може їх захистити, і не чекаючи рішення суду, повністю розраховується з власником землі. Адаже виграти судову справу недобросовісний аграрій не зможе – він вже порушив законодавство. Правову допомогу можна отримати онлайн у контакт-центрі системи Безоплатної Правової Допомоги за номером 0 800 213 103. За цим номером надаються консультації та роз'яснення з правових питань, додаткові відомості про надання безоплатної правової допомоги тощо. Дзвінки зі стаціонарних та мобільних телефонів у межах України безкоштовні. Дзвінки приймаються щоденно з 8 до 19 години. Відповідний центр правової допомоги є і у Гадячі, він знаходиться за адресою: вул. Шевченка, 5. Контактний телефон: (05354) 3 25 05.

Влад Лидзарь

UDK **METAL EXPO** Тел. 099 6197777 095 2468518

Газобетон

Огорожі, 3D паркани, сітка рабиця

Цегла рядова нова та б/в

Цемент М 500 м. Івано-Франківськ

Металопрокат м. Гадяч вул. Лохвицька 30Д

Farbex Super enamel

КОМПЛЕКСНИЙ ТА ЧАСТКОВИЙ РЕМОНТ ЖИТЛА

Твій дім

м/п вікна, двері, балкони

НАТЯЖНІ СТЕЛІ

ВАНТАЖНІ ПЕРЕВЕЗЕННЯ

ТЕЛ. 095 8410417 096 8410417

ВАНТАЖНІ ПЕРЕВЕЗЕННЯ

- по місту до 1,5 тонни
- області
- Україні

Об'єм 12,5 м куб., довжина 3,8 м

Тел. 095 750 48 83

Чекаємо всіх у магазині **СЕКОНД ХЕНД**

Великий вибір НІМЕЦЬКИХ СПАЛЬНИХ МІШКІВ

Захисникам по СОБІВАРТОСТІ

ІНШІ РЕЧІ ДЛЯ НАШИХ ЗАХИСНИКІВ УКРАЇНИ

БЕЗКОШТОВНО

НОВИЙ ЗАВІЗ НІМЕЦЬКОГО ВЗУТТЯ (НОВЕ, СТОК)

ПЛОЩА МИРУ, 3 (БІЛЯ ВХОДУ В РИНОК)

ПРАЦЮЄМО ЩОДНЯ З 8.00 ДО 13.00

ПАМ'ЯТНИКИ р-н РЕСУ

ВИГОТОВЛЕННЯ, ВСТАНОВЛЕННЯ, ШВИДКО, ЯКІСНО

Вази, столики, лавочки (граніт)

Модулі, бетонування, кладка плитки

тел. 0667920323

ДИЗАЙН

ВІЗИТОК ФЛАЄРІВ ПЛАКАТІВ

Let's talk!

тел. 0508011885

ВИКАЧКА вигрібних ям туалетів

0660078379 7 м³

з понеділка по суботу (диспетчер)

Від 450 грн

Тел. 0660078379, 0504048344

НОВІТНЯ ІСТОРІЯ УКРАЇНИ

ЧОМУ ВІН СТРІЛЯЄ ПО ДІТЯХ?

Наталія Песоцька – 24 роки пропрацювала в Чернігівському реабілітаційному центрі вихователькою. Разом із 32 дітьми, двоє з яких її власні, Наталя провела 19 днів у пеклі під обстрілами – спершу в підвалі, потім у келіях старовинного собору. Вивезти всіх вихованців із блокадного міста на захід України жінці вдалося дивом.

Мене запитують: «Як вдалося вирватися з міста, де навіть не було гуманітарних коридорів?». Відповіді не маю. Я просто жінка і мати, яка залишилась із 32 дітьми.

Після пережитого й вихованці вже «мої власні діти», а я для них – як мама. Я по-іншому зробити не могла – залишити когось чи, навпаки, залишитись і не знати, чи прокинемось наступного ранку.

Перші 7 днів ми з дітьми ховались у підвалі, наступні 12 – у Троїцько-Іллінській церкві. Діти не ставили запитань про те, що відбувається – вони все бачили на власні очі. Життя і до цього випробування не було до них ласкаве – зростали в неблагополучних сім'ях, бачили багато горя. Найменшому вихованцю – 3,5 роки, найстаршому – 16, але всі вони не за віком дорослі. Мій 10-річний вихованець розмірковує так, як я у свої 45: «Як Путін міг напасти на нас, якщо в нас немає зброї? Чому він стріляє по дітях?»

Під час першої хвили бомбардувань Чернігова ми забігли з дітьми в підвал нашого центру. Непристосований підвал з одним виходом, забитий мішками буряків і картоплі. Непокійло те, що низько над нашими головами висіли каналізаційні труби, обмотані скловатою. Я найбільше переживала, що ті труби на нас впадуть, якщо буде влучання.

На сьомий день переховувань в нашу будівлю все-таки влучив снаряд. Ми сиділи з іншого боку від місця влучання. Від гуркоту заклало вуха. Пам'ятаю, як діти голосно кричали від страху й розпачу. А потім все втихло. До нас прибігли рятувальники з криками: «Тут є хто живий?!» Вони думали, що нас завалило в підвалі.

Ми почали шукати інший прихисток. Новим домом на наступні 12 днів стала старовинна чернігівська церква. Дали там кімнатку у духовному училищі.

Ввечері не можна було світити ні ліхтарями, ні мобільними. І якщо без світла й тепла ще можна якось бути, то без води – ніяк. Я подумки розподіляла дорожню воду. В нас почалась антисанітарія – туалети не працювали. Щоб сходити в туалет, домовлялись з дітьми про графік. Виходили гуртом на вулицю, і треба пробігти метрів 100 від приміщення до вуличного туалету. Іноді діти біжать назад, а я закликаю, бо дивлюсь у небо – а звідти осколки летять... Кричу: «Швидше біжіть! Пригніться! Голову накрийте руками».

Коли переховувались у церкві, то усі разом молилися. Діти навіть попросили відвести їх до священика на сповідь – для багатьох вона стала першою в житті. Через день після сповіді нас змогли евакуювати.

Приїхали хлопці з територіальної оборони і сказали: «Маєте 15 хвилин. Збирайтесь і виїжджаємо». Дали нам два шкільних автобуса на евакуацію. Перед виїздом батюшка всіх нас причастив і благословив в путь.

Дорога з Чернігова до Києва була важка й довга. Добирались більше 9 годин. Їхали бездоріжжям – ліси, яри, болота. Зупинка була один раз на туалет. Та навіть на цих об'їзних шляхах ми побачили багато жаків. Поля горіли й диміли, нерозірвані снаряди стирчали з землі. Досі перед очима ті велетенські хвости від ракет, «скелети» спаленої техніки – тхозна, нашої чи ворожої. В лісосмугах бачили танки, ракетні установки. Було страшно – слова не передадуть. Але знаєте, ми доїхали, не почувши жодного вибуху й пострілу. Сіли на перший же потяг: Київ-Івано-Франківськ. Після чого опинились в безпечних, тихих Карпатах.

Малі щодня зі страхом в очах допитуються, що буде, якщо і тут почнуться обстріли: «Нас ще кудись перевезитимуть?» – «Тільки якщо війна дійде сюди. Тоді нас всіх евакуюють і все буде добре».

Ми досі здригаємось від гучних звуків. Живемо в горах, і тут зараз сильні вітри. Підвіконня створює гул, за звуком схожий на політ літаків-бомбардувальників. Коли я ще не зрозуміла, що це підвіконня – волосся ввечері встало дибки. Я була готова бігти по кімнатах і підіймати дітей. Але спершу вийшла на подвір'я – подивитись, де ж цей літак? І зрозуміла: на щастя, цей звук видає підвіконня.

Вихованиця Мирослава запитує мене щодня: «Наталя Іванівна, ми ж повернемось додому, до нашого центру?» – «Повернемось, лиш треба час. Закінчиться війна, і ми все відбудуємо».

У Чернігів повернемось. Хай там навіть будуть руїни. Будемо відбудовуватись – хто ж це зробить, як не ми?

«А/БО»

ЖИТТЯ ЗМУСИЛО ВЗЯТИ ПАУЗУ

Оксана народилася в Маріуполі. Все її дитинство минуло в Палаці культури: займалася танцями, відвідувала музичну школу. Для навчання дівчина обрала більш прагматичний факультет зовнішньоекономічної діяльності. Але гени та справжні бажання взяли своє: вона повернулася в сферу культури. Пропрацювавши 5 років за кордоном, повернулася додому, де відкрила власну школу танцю та стала заступницею директора Миського палацу культури «Чайка».

Зміни для Оксани почалися з настанням 2022 року. У січні вона звільнилася з роботи: після 18-річного робочого марафону хотілося перевести дух, роздивитися навкруги і обрати, яким шляхом іти далі.

Але 16 лютого зупинитися змусило життя. Оксана зламала стопу і потрапила до Обласної лікарні інтенсивного лікування Маріуполя. За два дні до вторгнення її прооперували. А в перший день повномасштабної війни вона стала на міліцію. Зрештою, вони стали її зброєю, захистом та підтримкою.

«У палату зайшла медсестра, сказала, що ранок не добрий, бо росіяни перетнули кордон з півночі, сходу та півдня. Ми в 2014-2015 роках вже були щеплені від війни. Тоді чули вибухи, постріли, бачили прапори «ДНР» на адмінбудівлях... 24 лютого я навіть не могла уявити, що усе дійде до трагедії такого масштабу. У нас ще було світло, вода, інтернет. Наша місцева влада заспокоювала з екранів, що все під контролем. Про евакуацію ніхто нічого не казав», – згадує Оксана Гальченко.

25 лютого більшість пацієнтів роз'їхалися по домівках. Тих, хто залишився, переселили до коридору. Оксана не поїхала: вона потребувала медикаментозного лікування та й жила в іншому мікрорайоні одна. Тож вирішила, що в лікарні безпечніше.

17 мікрорайон, де була лікарня, росіяни почали обстрілювати 26 лютого. З того моменту зникла вода. Електроенергія іноді з'являлася.

Третього березня прилетіло й до лікарні: поряд розірвався снаряд і вибуховою хвилею вибило усі вікна. І з того моменту в приміщенні стало дуже холодно, пацієнти майже не знімали верхній одяг. За світлом зник інтернет. Наступного разу друзі побачать Оксану «в мережі» аж 30 березня.

«Я ніколи не забуду, як про мене турбувалися люди. Особливо вразила подруга нашої родини Тетяна Горюнова, їй 81 рік. Вона живе у центрі міста. Жінка знала, що я в лікарні, тому пішки під обстрілами прийшла навідати мене і принесла їжу. Це було на початку березня, коли навколо вже вибухало», – розчулено каже жінка.

Про те, що відбувається в інших мікрорайонах Маріуполя, пацієнти дізнавались від військових, нових поранених та волонтерів Червоного Хреста, які раз на три дні привозили ліки та воду.

Поранені надходили до медзакладу щодня: по 40-50 людей. Спочатку їх могли возити швидкі, цивільні. Потім вибухало скрізь, тому поранених доставляли самі військові та хлопці з Червоного Хреста. Згодом багатьох просто несли на руках.

«Пам'ятаю, двоє українських солдатів несли на руках молоду жінку Світлану та її 5-річну доньку Лізу понад 15 кілометрів. Жінка була поранена. З усього будинку вижили вона з донькою та братом. Мама, сусідка та інші люди загинули під завалами», – згадує Оксана.

Маленьку Лізу поселили в морі, де раніше зберігали медикаменти. Дівчинка була в такому шоковому стані, що не хотіла виходити звідти півтора тижні, всього боялася. Згодом Оксана змогла вмовити її вийти до мами.

«Біля нас тривали бої. Ми чули прильоти і відльоти. Це було дуже страшно, адже ти вже нічого не контролюєш, від тебе нічого не залежить. Навіть тіло відмовлялося слухатися: від адреналіну мене трясло. Ми ховались біля двох стін і молилися, щоб до нас не прилетіло. Усі люди по-різному поводитися: хтось кричав, хтось затуляв вуха долонями», – говорить Гальченко.

Також вражала поведінка лікарів. Вони схудли удвічі. Розривалися між родинами та пацієнтами. Ліфти не працювали, тож хворих заносили на руках сходами на третій поверх, де була операційна. Світла вже не було, але там працював генератор.

Головна лікарка Ольга Голубченко подбала про те, щоб в лікарні було харчування. Тож хоча б потроху, але

люди мали що їсти. А після того, як росіяни 9 березня розбомбили 3-й пологовий, породіль привезли до лікарні, де була Оксана. Тож дітей на світ приймали звичайний гінеколог та медсестра.

10 березня з вікна на п'ятому поверсі Оксана побачила український прапор на даху. Потріпаний, зраний, він гордо майорів під натиском морозного вітру на фоні палаючих будинків. Жінка відчула, що має обов'язково сфотографувати його. Вже наступного ранку росіяни окупували 17 мікрорайон і зайняли лікарню.

«Про те, що ми в окупації, повідомила медсестра. Вона попросила поводитися тихо, зайвий раз не розмовляти з військовими і не виказувати свого ставлення, щоб не було проблем», – розповідає Оксана.

Потім зайшли російські солдати з гранатометами за спинами. Вони обшукали кожну палату, кабінет. Потім залишили так званих «ДНР-ців» на посту, щоб ті контролювали ситуацію.

Кілька днів біля лікарні стояв російський танк, повернутий дулом на будівлю. Медперсонал дуже переживав, що одного дня він вистрелить. І за три дні це сталося. У стіні з'явилася величезна діра на п'ятому поверсі. Від того пострілу постраждало 3 людей. В лікарні була паніка. Після цього усіх пацієнтів переселили до підвалу.

У лікарні скрізь був страшенний сморід та антисанітарія. «Я ніколи не забуду той запах крові, поту, гною, брудного тіла... Люди лежать просто у коридорах і до них ніхто не підходив, бо лікарі фізично не встигають усім допомогти. Каналізація не працювала. У туалетах – фекалії, папір, прокладки. Мити це все не було кому і чим», – пояснює Оксана.

Окупанти поширювали дезінформацію. Командир «ДНР-ців» вдавав із себе товариша і пропонував хворим їхати до Гурзуфа. Розповідав, що президент Зеленський уже втік з України, що росіяни майже взяли Київ. Альтернативної інформації у людей не було. Але, за словами Оксани, усі відчували, що він бреше.

До 17 березня в 17-му мікрорайоні ще лунали постріли, а потім лінія фронту перемістилася ближче до центру міста. Загалом захоплення Маріуполя виглядало так. Спочатку росіяни скидали бомби на якийсь мікрорайон. Знищивши його, зачищали. Далі – ставили «ДНР-ців» на блокпостах. І бралися за наступний.

Коли бойові дії поблизу лікарні стихли, росіяни почали роздавати гуманітарку. Біля машин щодня вишикувалися довжелезні черги.

«Одного разу я вийшла надвір і побачила цю чергу. Здавалося, то кадр із фільму жаків. Люди знесилені, голодні, холодні. В очах – страх та відчай. Нас усіх принизили до рівня виживання. Раніше ми мали все: житло, гроші, роботу... Тепер стояли за шматком хліба, як жебраки».

Вона дуже хотіла виїхати до Львова, але не мала з ким. До того ж це було небезпечно. «ДНР-ці» розстрілювали машини цивільних, коли ті намагалися евакуюватися. Так люди потрапляли не на підконтрольну Україні територію, а до лікарні. Це якщо пощастило вижити. Організованої евакуації з міста не було. А про якісь «зелені коридори» в лікарні люди дізнавались за кілька днів потому.

Двічі на день автобус вивозив охочих до Нікольського, окупанти називали його по-старому, Володарське. Але на той автобус реєструвалися заздалегідь, у черзі були тисячі людей. З Нікольського можна було безкоштовно їхати до Донецька або в росію.

Емоційний стан Оксани був важким. Крім проблем із ногою, вона ще й сильно застудилася. Із ліків мала лише два пакети протизапального та сіль для полоскання горла. Голос сів, кілька днів трималася температура.

Оксана розуміла: ще кілька тижнів і це переросте в запалення легень. Тож жінка набралася сміливості і пішла до нового головного лікаря, якого росіяни привезли з Донецька. Але зустріла там командира ДНР-ців, які охороняли лікарню.

«Я зухвало зайшла в кабінет і кажу: «Я помираю: на міліціях, у мене температура 38.5 уже кілька днів, у мене сів голос... Я вже не витримую. Мені потрібно в Мангуш». Той командир наказав солдатку, щоб мені резервували місце в автобусі без черги.

Наступного дня, 28 березня, Оксана Гальченко виїхала не в Мангуш, а в Нікольське. Потім була довга дорога до Бердянську, Запоріжжя. Далі – пів року у Львові.

Зараз жінка перебуває за кордоном. Вона мріє про перемогу. Але повертатися до Маріуполя більше не планує. Місто асоціюється з горем, стражданнями, смертями. Там, де вона зробила перший крок, де танцювала свої найкращі танці, назавжди зупинилося життя.

Наталія Найдюк, спеціально для УП. Життя

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ ОЛЕКСІЙ УСТЕНКО ПЕРЕДАВ STARLINK ДЛЯ «ПУНКТУ НЕЗЛАМНОСТІ»

P

Війна вносить корективи в життя кожного українця. Через масові ворожі обстріли енергосистеми, маємо проблеми з електроенергією. Коли зникає світло – не працюють мобільні оператори та інтернет-провайдери.

Безперервно, за будь-яких умов, залишатися на зв'язку допоможе система супутникового зв'язку Starlink. Минулого тижня народний депутат України Олексій Устенко під час робочого візиту до нашої громади разом з секретарем обласного осередку Валентиною Різник передав для одного з «Пунктів Незламності» модем супутникового зв'язку.

Також у ході зустрічі, разом з міським головою, обговорили питання стану доріг у громаді. Як відомо, автомобільні дороги із Гадяча у напрямках Києва, Полтави, Миргорода та Липової Долини знаходяться у вкрай незадовільному стані. Міський голова Володимир Нестеренко неодноразово ініціював звернення до народних депутатів, органів виконавчої влади, відповідних служб з проханням виділення необхідного фінансування на приведення у придатний до експлуатації стан доріг. І хоча повномасштабна війна зруйнувала чимало планів, усе ж не полишаємо спроби досягти бажаного для кожного жителя громади результату.

Однією з тих, що потребують негайного ремонту, є дорога Гадяч-Лохвиця. Наприкінці грудня Олексій Устенко провів зум-конференцію за участю першого заступника голови Держагенства автомобільних доріг Андрія Івка разом з Володимиром Нестеренком та головами громад, уздовж територій яких проходить багатостраждальний відрізок даного шляху, в ході якої обговорили питання ремонту цієї дороги.

Необхідність її відновлення підтримав і народний депутат України Олексій Устенко. «Очевидно, що через війну довелося поставити на паузу велику кількість інфраструктурних проєктів. Зі свого боку, я добре розумію наскільки важливим у плані економічного розвитку має бути проїзне дорожнє полотно. Також це питання безпеки і здоров'я людей, які повинні мати можливість легкого доступу до медичних закладів. Тому ми вже розпочали перемовини з автодором про ремонт важкопроїзних доріг», – зазначив Олексій Олегович.

Наприкінці зустрічі народний депутат спільно з міським головою напрацювали алгоритми дій для вирішення проблемного питання.

Виконавчий комітет Гадяцької міської ради

ОДНИМ РЯДКОМ

Із 1 січня 2023 року обов'язковий технічний огляд авто відтерміновується. Міністерство розвитку громад, територій та інфраструктури не ініціюватиме повернення обов'язкового ТО для некомерційних легкових автомобілів до завершення воєнного стану, про це повідомили в Міністерстві.

Українці будуть з інтернетом протягом ще 10-12 годин після відключення світла, – Мінцифри. Для цього 29 провайдером з різних областей передали 172 батареї SBL, які допоможуть живити мережі.

Чотирьох бійців бригади Полтавської окремої бригади територіальної оборони нагородили орденом «За мужність» III ступеню, а ще двох – відзнакою Головнокомандувача ЗСУ «За досягнення у військовій службі» II ступеню. Також двоє військовослужбовців у 2022 році відзначені відзнакою Головнокомандувача ЗСУ «За вірність у військовій службі» III ступеню. Одному військовослужбовцю присвоїли чергове військове звання посмертно.

Третього січня український уряд призупинив електронні аукціони в системі Prozorro. Постанова від 30 грудня. Змінили правила проведення аукціонів і тимчасово, на 6 місяців, скасували торги в системі електронних закупівель, позаяк не всі можуть брати участь у них у зв'язку з відсутністю ел. енергії.

«Різдвяні канікули – 2023» спартакіада з настільного тенісу. Участь взяли 5 команд: Гадяцької, Великобудищанської і Петрівсько-Роменської громад. I місце – ліцей №4 імені Лесі Українки; II місце – Мартинівська школа; III місце – Великобудищанська школа.

В Україні понад 20% орних земель знаходяться під окупацією. Про це повідомив міністр аграрної політики та продовольства України Микола Сольський, передає УНН.

Україна піднялася з 22 на 15 місце у рейтингу найсильніших армій світу за версією міжнародної організації Global Firepower. На сайті, представлено 145 країн.

У Гадячі нарешті з'явилась система супутникового зв'язку Starlink. Термінал буде використовуватись «центром прийняття рішень» як резервний канал зв'язку. Тобто, гадячани не відчують його наявності у громаді. У разі «блекауту» міська рада обіцяє його використовувати у «Пункті незламності», але поки що тільки на словах.

Лише кілька аптек у Полтавській області працюють після 20:00, одна з них у Гадячі: аптечний пункт №11 у Гадяцькій МЦЛ, вул. Лохвицька, 1.

Зростає кількість хворих на грип. Половина від усіх захворілих у Полтавській області – діти. Про це 9 січня на апаратній нараді повідомив Директор Департаменту охорони здоров'я Віктор Лисак.

У 2023 році водіїв позбавлятимуть прав за перевищення швидкості. Якщо водій перевищив швидкість в населеному пункті більше ніж 50 км/год, йому загрожує позбавлення прав на строк від 3 до 6 місяців, якщо більше ніж на 70 км/год – від 6 місяців до 1 року.

Понад половина посівів озимих на Полтавщині нині перебуває у доброму стані. Про це розповів заступник директора департаменту агропромислового розвитку Олег Палій. Загалом на Полтавщині зерновими озимими культурами засіяно 223 тисячі гектарів площ, 210 тис. га – озимою пшеницею.

Наталка Діденко синоптикиня: «З 13 січня до більшої частини Європи знов почнуть надходити аномально теплі повітряні маси з Африки, тому і в Україні знов очікується аномальне потепління до +8+10».

Минулого тижня
народилося
2 немовлят

15 осіб
пішли
з життя

2 пари
одружилися

1 пара
розлучилася

ІНТЕРНЕТ-ШАХРАЇ ПРОДАВАЛИ НЕІСНУЮЧІ ТРАКТОРИ

Київський районний суд Полтави виніс вирок щодо чотирьох обвинувачених у шахрайстві — це подружжя з Харкова Ольга й Іван Ткаченки та полтавці: Юлія Дябіна й Олена Просяник. Їх обвинувачували в організації та участі у злочинній групі, яка укладала фальшиві договори на продаж сільськогосподарської техніки. Про це відомо із Єдиного держреєстру судових рішень.

Оголошення обвинувачені розміщували на сайтах OLX.ua, Prom.ua, «Aukro.ua», «Авто-базар» та в газетах. Ціни на техніку занижували у десять разів та з листопада 2017 до середини жовтня 2018 року, ошукали потерпілих на більш ніж 2 мільйони гривень.

За матеріалами слідства, організаторкою афери була Ольга Ткаченко, їй та чоловіку Івану інкримінували: шахрайство, несанкціоноване втручання в електронні інформаційні системи та підписка документів на грошові перекази. За вироком суду жінка отримала 7 років ув'язнення, а чоловік — 6 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Також кожного з подружжя суд оштрафував на 85 тисяч гривень.

Так само шахрайство інкримінували двом жителям Полтави: Юлії Дябіній та Олені Просяник, їм присудили по 5 років позбавлення волі із конфіскацією майна.

Також суд задовольнив позовні заяви 21 потерпілого й четверо обвинувачених мають компенсувати їх збитки у загальній сумі майже мільйон гривень. Вирок можна оскаржити в апеляційному суді до початку лютого 2023 року.

Правоохоронці встановили: у Полтаві офіс орендувала Ольга Ткаченко. Харків'янка забезпечила офіс мобільними телефонами, меблями, комп'ютерною технікою. В ньому працювали Юлія Дябіна та Олена Просяник. З Харкова до них приїжджали подружжя Ткаченків, щоб контролювати роботу та консультувати стосовно спілкування з покупцями.

Іван Ткаченко разом із нествореними спільниками, зареєстрували підставні підприємства: ТОВ «Велес Авто», ТОВ «Альфакоммерсгруп», ТОВ «Смартбізнес», ТОВ «Востокторгмаш», ТОВ «Партнеральєнс», ТОВ «Трастмоторс» та «Технокрон». На рахунки цих приватних організацій, потерпілі через банк оплачували нібито придбання тракторів, потім їх гроші перераховували на інші рахунки підприємців та виводили у готівку. У підсумку, покупці лишалися без грошей та без техніки.

Щоб приховати незаконну діяльність, обвинувачений Іван Ткаченко знаходив малозабезпечених людей та відвозив їх до Києва, де оформляв як засновників та директорів підконтрольних йому підприємств і за їх участі, відкривав рахунки в банках. За це фіктивні директори отримували від Ткаченка по тисячі гривень після кожної поїздки у Київ для підписів документів.

Також обвинувачений змовившись із нествореною особою, допомагав своїй дружині дистанційно отримувати несанкціонований доступ до інформації, що зберігали банки: подружжя підбрало платіжні доручення на грошові перекази з рахунків фіктивних підприємств на рахунки фізичних осіб.

Після узгодження дати та часу зустрічі телефоном, який був вказаний в інтернет-оголошенні шахраїв, потерпілі приїжджали в полтавський офіс. Їх зустрічали Юлія Дябіна або Олена Просяник, які представлялися вигаданими іменами та увійшовши у довіру потерпілих, пояснювали: трактор можна оглянути після сплати половини його вартості.

Після перевірки сплати на рахунок однієї з підставних фірм, менеджерки надавали фіктивний договір купівлі-продажу, який розробила Ольга Ткаченко. В угоді вартість трактора була в десять разів більша,

ніж сума на сайті оголошення — це покупцям пояснювали тим, що «справжня» ціна нижча, а вказана сума пов'язана з «оподаткуванням». Пізніше на суді обвинувачені розповідали, що це була нібито плата за надані послуги.

Клієнтам не давали можливості ознайомитись з договором у повному обсязі, як розповів один із потерпілих — Сергій Петриченко: менеджерка надала йому для ознайомлення останню сторінку договору, сказавши, що дві інші видрукує пізніше, бо у комп'ютері збій.

Після укладання угоди Юлія Дябіна та Олена Просяник говорили, що підприємство самостійно доставляє техніку на адресу покупця, тому можна їхати додому й чекати кілька днів на своє замовлення, після отримання якого потрібно сплатити другу половину вартості.

Тим потерпілим, які наполягали на огляді придбаних тракторів, давали адреси зберігання техніки на великій відстані від офісу. Зокрема, коли потерпілі приїжджали до Кременчука, то за вказаною адресою не було складу сільськогосподарської техніки.

Таким чином, у Полтаві до офісу шахраїв звернулося більш ніж 40 потерпілих, їх ошукали на суми від 20 до 130 тисяч гривень. Щоб купити трактори люди приїжджали із Полтавської, Черкаської, Сумської, Харківської, Київської, Кіровоградської, Дніпропетровської, Чернігівської, Житомирської, Вінницької, Чернівецької та Херсонської областей. Також із Тернопільщини, Івано-Франківська, Хмельниччини та Закарпаття.

Всі четверо обвинувачених провини не визнали. Ольга Ткаченко розповіла: має вищу економічну освіту та була директором лізингової компанії ТОВ «Авто-Енерджі», з якої звільнилася після проведення у неї вдома обшуків у жовтні 2018. До цього займалася тренінгами для менеджерів, в тому числі для Просяник та Дябіної і немає жодного стосунку до фальшивих угод продажу тракторів. Також жінка не знає, хто стер файли із її вилученого вдома жорсткого диска, які відновили експерти. Чоловік підсудної — Іван Ткаченко теж заперечував причетність до продажу вигаданих тракторів.

Жительки Полтави Юлія Дябіна та Олена Просяник розповіли, що в їхні обов'язки входила лише консультація покупців щодо придбання сільськогосподарської техніки, укладання договорів купівлі-продажу та переадресація клієнтів на центральний офіс у Харкові, якщо покупці скаржилися на відсутність постачання техніки. Скільки тракторів було поставлено за договорами менеджерки не знали, а вигаданими іменами представлялися покупцям, щоб надалі розуміти чим саме сайт зацікавив клієнта.

Попри не визнання причетності до шахрайства, колегія суддів вирішила, що вина обвинувачених доведена слідством: показами свідків та потерпілих на засіданнях та висновками експертиз.

Ольга Гриненко, «Полтавщина»

пожежа

5 січня о 14:18 до рятувальників надійшло повідомлення про пожежу у господарчій споруді в с. Ручки по вул. Космонавтів. Вогнем знищено 15 кв. м покрівлі, 4 кв. м перекриття, пошкоджено 2 кв. м перекриття. Пожежа ліквідована Петрівсько — Роменським МПО (с. Петрівка-Роменська).

9 січня, о 08:27 до рятувальників надійшло повідомлення про пожежу у житловому будинку в с. Лютецька, по вул. Будівельна. Вогнем знищено 5 м кв покрівлі, 10 м кв перекриття, пошкоджено 20 м кв стін та стелі. Врятовано даний будинок від повного знищення. Пожежа ліквідована одним відділенням 6 ДПРЧ та Рашівською МПО. Працювала ланка ГДЗС.

ДСНС Полтавської області

РОЗОРАЛИ СТАРОВИННИЙ МОГИЛЬНИК

Частину території могильника черняхівської культури на території Чутівської громади розорали та засіяли сільськогосподарськими культурами.

Упродовж 2019-2020 років Головним управлінням Держгеокадастру у Полтавській області земельні ділянки загальною площею майже 8 га передали у приватну власність фізичним особам для ведення особистого селянського господарства.

Водночас прокуратура встановила, що на цих ділянках знаходиться частина пам'ятки археології місцевого значення, загальною площею 1,9 га вартістю понад 650 млн грн.

У квітні 1982 року депутати Полтавської обласної ради внесли могильник до Переліку пам'яток історії та культури Полтавської області.

Наразі територію могильника розорали та засіяли сільськогосподарськими культурами.

Прокуратура подала позови до власників земельних ділянок, щоб повернути їх до державної власності. Позови розглядатиме Чутівський районний суд.

Полтавська обласна прокуратура

СУДИТИМУТЬ ЗА РОЗКРАДАННЯ ЗЕРНА

На 13 січня Вищий антикорупційний суд признає засідання за обвинуваченням колишнього та чинного директора державного підприємства «Полтавський комбінат хлібопродуктів» Гліба Ульяненка та Олега Ілюху відповідно у заволодінні зерном.

За версією слідства, у 2016-2018 роках Гліб Ульяненко змовився з директором ТОВ «Продзернопром» Олегом Ілюхою, ексвласником ТОВ «Продзернопром» і ТОВ «Хардінвест» Олегом Наденом. Вони змусили начальника елеватора підробити документи, і фактично викрали зерно.

Загалом ідеться про майже три тисячі тонн пшениці вартістю майже 14, 8 млн грн.

Повідомляє «Слово і діло»

ЗЛОВМИСНИКИ ОШУКУЮТЬ ЛЮДЕЙ

Про повідомили у поліції Полтавщини: 6 січня шахраї у жителя Глобинської громади зняли кошти з двох банківських карток на 75 тис. грн. Цього ж дня до мешканця Кременчука зателефонували невідомі та, під приводом зміни реквізитів банку, зняли з картки 7 тис. грн. 9 січня у Полтаві до жінки зателефонувала невідома та хотіла дізнатись дані банківської карти і зняти з неї 30 тис. грн. Жінка вчасно припинила розмову та зателефонувала до поліції.

Аби не стати жертвою шахрайства: не повідомляйте PIN-код та CVV-код ваших банківських карток, номери та строки їх дії, паролі; не відповідайте на смс-повідомлення; у разі отримання дзвінків чи смс зателефонуйте до банківської установи.

Нагадаємо, що за минулий рік шахраї виманили у жителів Полтавщини понад 10 мільйонів гривень.

КУПИМО ПАЙ
Тел. 067 460 31 83

АВТОШКОЛА
Підготовка водіїв категорій:
В – 4500 грн
С – 4100 грн
СЕ – 4100 грн
Тел. 050 682 66 07
М. Гадяч, вул. Вокзальна, 1
www.avtopodol.pl.ua

КУПЛЮ
Фундаментні блоки
Дорожні плити
тел. 0504154469

МИРГОРОДСЬКИЙ
М'ЯСОКОМБІНАТ
ДОРОГО закуповує у населення
Корів, биків
телят, коней, свиней
Перевезення худоби для власних потреб
Термінові виклики. Цілодобово.
Тел. 0991320345, 0507448292,
0666654510, 0662004350

ДОРОГО
Закуповуємо
корів, биків,
телят, коней,
кіз, баранів
Доріз
Цілодобово
Тел. 0501814950, 0981001813

М'ЯСОКОМБІНАТ
закуповує у населення
КОРІВ, БИКІВ, ТЕЛЯТ,
КОНЕЙ, СВИНЕЙ
Перевезення худоби
для власних потреб
Термінові виклики
Цілодобово
Тел. 0506470658, 0671773949

ДОРОГО
ЗАКУПОВУЄМО
У НАСЕЛЕННЯ **КОРІВ, БИКІВ, КОНЕЙ**
Термінові
виклики
Тел. 0664217175
0983080738 Цілодобово

КУПЛЮ КОРІВ, БИКІВ,
ТЕЛИЦЬ, КОНЕЙ
Висока ціна. Вигідні умови.
Термінові виклики
за вимушеним дорізом
ЦІЛОДОБОВО Тел. 0991447457
0987518586 (Саша)

м. Харків закуповує
ЦІЛОДОБОВО
КОРІВ,
БИКІВ,
КОНЕЙ,
ТЕЛИЦЬ Вимушений забій
Тел. 0508859882, 0960958788 Сергій

СТАН ЗАХВОРЮВАНOSTІ НА ГРИП ТА ГРІ

У Полтавській області станом на 08.01.2023р. захворюваність на гострі респіраторні інфекції (включно з COVID-19) зростає, але не перевищує базовий рівень (епідемічний поріг - 521,9). Спостерігається циркуляція вірусів грипу А та В. В Україні циркуляція вірусів грипу визначалась в 19 областях. Внаслідок грипу з початку епідемічного сезону зареєстровано 3 летальні випадки.

За 1 тиждень 2023 р. в області на гострі респіраторні інфекції захворіло 5900 осіб, показник захворюваності – 418,6 на 100 тисяч населення, що на 20% нижче базового рівня (епідемічного порогу). Дітей захворіло 2587, що складає 44% від усіх захворілих.

Госпіталізовано 178 хворих, що складає 3,0% від кількості захворілих.

Проти грипу в області щеплено 5515 осіб у т. ч. за останній тиждень – 100 осіб.

У Гадяцькому районі за попередній тиждень на ГРІ захворіло 55 осіб, з них дітей- 12 (21,8%).

Випадків грипу не зареєстровано. Показник захворюваності на ГРІ серед населення району цього тижня 107,5 (на 100 тис. населення), по м. Гадяч 200,0 (на 100 тисяч населення), що відповідає низькому рівню інтенсивності епідемічного процесу.

Проти грипу з початку епідемічного сезону (2022-2023 рр) зроблено 272 щеплення.

Сергій Бабак, в. о. завідувача Гадяцького ВПДУ «Полтавський ОЦКПХ МОЗ».

COVID - 19

Полтавський обласний центр контролю та профілактики хвороб, 9 січня, повідомив, що із 30 грудня по 6 січня в області виявили 229 нових хворих COVID-19. Померли від ускладнень 3 пацієнти. Захворюваність стабілізувалася на одному рівні, але нові випадки реєструють в області майже щоденно. Випадки захворювання по громадах:

Великобудищанська – 1.

Харківський м'ясокомбінат
на постійній основі закуповує
КОРІВ,
БИКІВ,
КОНЕЙ,
ТЕЛИЦЬ.
Цілодобово
Тел. 0509319593, 0982347037
(Іван Миколайович)

КУПЛЮ
корів, биків, телят, коней
ДОРОГО
ВИМУШЕНИЙ ДОРІЗ
Термінові виклики Тел.: 0953046476
0978471862

ДОПОМОЖИ
БЛИЖНЬОМУ

Долучайтесь до акції Редакція газети «Базар Медіа в Україні»

продовжує збір речей
у гарному стані
для організації інвалідів.
Хто має охайні, у
гарному стані, одяг,
взуття, постільну білизну приносьте
до приміщення організації інвалідів,
яке знаходиться за адресою:
м. Гадяч площа Соборна, 21
з 8.00 до 12.00

ЗАКУПОВУЄМО ДОРОГО
Корів, биків, телят,
коней, свиней
Представники
м'ясокомбінату
Тел.: 0677298056
0999169992

КУПЛЮ
ДОРОГО
БИКІВ, КОРІВ,
СВИНЕЙ, КОНЕЙ
Термінові виклики за
вимушеним дорізом.
Живою вагою. 0668309648,
Самовивіз в будь-який час 0985629180 Желя

ПЕРЕДПЛАТА
2023

Базар Медіа
в Україні

У РЕДАКЦІЇ
ДЕШЕВШЕ

I – 36 грн

III – 117 грн

VI – 234 грн

ГРУПА АГРОТРЕЙД ПОДАРУВАЛА НОВОРІЧНИЙ НАСТРІЙ СВОЇМ ОРЕНДОДАВЦЯМ ТА ДІТЯМ

Група АГРОТРЕЙД привітала орендодавців Сумщини, Чернігівщини, Полтавщини та Харківщини з новорічними святами. Кожен з них отримав подарунок від агрохолдингу. «Привітання орендодавців зі святами — це один з найприємніших аспектів нашої роботи, й навіть попри війну Група АГРОТРЕЙД не зрадила своїм традиціям. Цьогоріч це здобуло особливого значення, адже в теперішні складні часи людям вкрай необхідно відчутти турботу й стабільність», — сказав директор департаменту земельних відносин Групи АГРОТРЕЙД Дмитро Садовський. Раніше компанія привітала з Днем Святого Миколая найменших жителів громад, в яких працюють її підприємства. Загалом Група АГРОТРЕЙД привітала з новорічними святами близько 13 тисяч орендодавців та понад 4 тисячі дітей.

КУПЛЮ
макулатуру,
поліетилен,
пластикові пляшки,
склобій, алюмінієву банку
м. Гадяч, вул.
Енгельса, 26
0666042031
0500182699
0679699120

КУПЛЮ
коней,
биків,
корів,
свиней

Тел. **0991650345**,
0973316591 (Тимур)

КУПЛЮ свиней
кнурів
биків
корів, тільних телиць, телят
Дорого. Доріз. Цілодобово
Тел. 0990302837, 0962684531

Куплю корів,
биків, телиць,
свиней,
баранів, кіз
0502715944
Тел. **0984356165** Саша

КУПИМО ПАЇ
Швидке оформлення
Тел. **0506741605**
0975139528

БУДИНКИ Продаж

- **БУДИНОК**, вул. Кондра-тенка, 113. Газ, вода, 3/д 6 соток. Недорого. Тел. 0505976790
- **БУДИНОК**, 86 м. кв., пров. Сумський, 54. Поруч центр. Газ, вода, господарські споруди. Ціна договірна. Тел. 0951350748
- **1/2 БУДИНКУ**, потребує ремонту. 3/д 7 соток. Ціна 2500 у.о. з вашим переоформленням. Тел. 0500339845
- **БУДИНОК**, с. Лисівка. Є газ, вода у дворі, господарські споруди, 3/д. Деталі по телефону. Тел. 0505449665
- **БУДИНОК**, с. Млини (Лисівка), 48 м.кв., є газ і світло, 3/д 0,25га., сарай, погріб. Поруч ліс, річка. Недорого. Тел. 0990549626
- **БУДИНОК**, р-н Підварок, 65 м.кв., газ, вода, 3/д 15 соток. Тел. 0996159645

КВАРТИРИ Продаж

- **2-КІМН.** кв., 70 м.кв., 1-поверховий будинок, вул. Лохвицька. Індивідуальне опалення, сарай, 3/д 0,04га. Можливо під магазин або офіс. Тел. 0678692045
- **2-КІМН.** кв., р-н Черемушки. Тел. 0958357038.
- **3-КІМН.** кв., центр міста, вул. Полтавська. 3/п 68,7 м.кв., 1-й поверх, індивідуальне опалення. Ціна договірна. Тел. 0953115816.
- **1-КІМН.** кв., р-н Черемушки, 2-й поверх, житловий стан. Не кутова, тепла, опалення працює при відсутності електроенергії. Ціна 16 тис. у.о. Можливий торг. Тел. 0999662263
- **2-КІМН.** кв., 30 м.кв., 1-поверховий будинок, р-н В. Круга. Газ, вода, лічильники. Без зручностей. Сарай, погріб. Недорого. Торг при огляді. Тел. 0669129442.
- **4-КІМН.** кв., у «болгарському» будинку, м. Гадяч. Квартира на 1-му поверсі, 4 кімнати, кухня, 2 балкони, окрема кімната для пральної машини, гардеробна, житловий стан. Ціна 50 тис. у.о. Можливий торг. Тел. 0999662263, 0955260281, 0506745996 (Viber)

ЗЕМЕЛЬНІ ДІЛЯНКИ ПРОДАЖ

- **3/Д 10 соток**, приватизована, вул. Ставкова. Є сад, погріб, поряд великий ставок. Ціна договірна. Тел. 0955870932

ЗДАМ

- **БЕТОНИШАЛКА**. Тел. 0505976790.
- **1КІМН.** кв., подовово, рн Черемушки. Тел. 0501607067
- **МАГАЗИН** в с. Соснівка. Або продаж. Тел. 0509238910
- **3-КІМН.** кв., центр міста, р-н Приват Банку. Повністю вмебльована, телевизор, пральна машина, бойлер, Інтернет та кабельне ТБ. Перший поверх. На три-валій термін. Тел. 0663120600, 0964949009

СГ. ТЕХНІКА Продаж

- **ДИЗЕЛЬНІ ТА БЕНЗИНОВІ ГЕНЕРАТОРИ. МТЗ, дискові борони, розкидачі, плуги, культиватори, обприскувачі, подрібнювачі гілок, гума, скло, інше.** Тел. 0679001648, 0507664550

АВТО Продаж

- **VW Golf-5**, 2007 р.в., бензин 1,4, чорний колір. Ціна договірна. Тел. 0999549155.
- **ЛУАЗ «Волинь»**, 1993 р.в., двигун ВАЗ, ГБО, рейка Гольф. Нова гума + б/ч нових запчастин. Тел. 0500223103

МОТО Продаж

- **МОТОЦИКЛ** VAJAJ Boxer BM-150UG, 2019 р.в., КПП 5ст., гарний стан. Протикрадіжна система, підігрів керма, тахометр. Тел. 0957702302

ЗАПАСНІ ЧАСТИНИ

- **Б/В ГУМА ТА ДИСКИ з Європи. Великий вибір на будь-який бюджет. Під замовлення і в наявності. Тел. 0668088886 (Сергій)**
- **ГУМА** з дисками 175/70 R-13, 2021 р.в., 2 шт. Майже нова. Ціна 3000 грн. Тел. 0662683686

БУДМАТЕРІАЛИ Продаж

- **ДОШКА** соснова, суха. Сосна товщина 0,5м., довжина 4м., ширина від 15. Кількість 22 шт. Ціна 14 тис. грн. Тел. 0994682961

РІЗНЕ Продаж

- **БУРЯК** кормовий. Тел. 0669568122
- **КРИХТА** мрамурова, бочки залізни 200л., ємність 2 куб., залізо оцинковане 2х1м., 2мм. Колонка газова 2010 р.в. Яблука зелені, калина в пучках, картопля дрібна, сухофрукти, капуста. Тел. 0506867885
- **ДРОВА** твердих порід. Доставка. Тел. 0666681515
- **ХОЛОДИЛЬНИКИ**, морозильні камери, пральні машини, мікрохвильові печі, телевізори. Гума, диски. Тел. 0953094117
- **ДРОВА** пиляні. Дошка. Обрізки з пиломатеріалу. Тирса. Доставка. Тел. 0979796234
- **ДРОВА**. Тел. 0986599869
- **СІНО**, солома в тюках. Перегній. Доставка. Тел. 0501446845
- **ЯЩИКИ** залізни. Розмір 1,95х1,50х1,0м., та 2,55х1,50х1,0м. Тел. 0506867885
- **БУРЯК** кормовий, недорого. Тел. 0992764355
- **ТЕЛЕВІЗОР** «Thomson», розмір екрану 42х32, кольоровий, 2008 р.в. м., Гадяч. Тел. 0999533821
- **БУРЯК** столовий, буряк кормовий, редька чорна., Тел. 0509779570.
- **МЕБЛІ**. Стільці. Бак, бочка для зерна. Сітка рабиця. Палатка. Велосипед, стільчик дитячі. Плащ брезент. Штани ватні. Телевізор. Відеореєстратор, колонки. В'язальна машина. Тел. 0955711574.
- **ШВЕЙНА МАШИНА** ножна і ручна «Подольська». Тел. 0989542346.
- **ВУЛИКИ** б/в, на українську рамку. Тел. 0506533984
- **КОВДРИ** шерстяні, посуд, каструлі 20л., відра 10л., з кришкою. Тел. 0992739512.
- **ЕЛЕКТРОДВИГУН** новий, 2,2 кВт., 1500 об./хв. Редуктор черв'ячний 1Ч-63А. Двигуни різні, б/в. Тел. 0500223103
- **ЕЛЕКТРОДВИГУН** 3-фазний, 2 шків на циркулярку або на

генератор. Тел. 0669666015.

- **ЯБЛУКА** «сніговий кальвіль». Домашні, без хіміобробки. Тел. 0665895177

- **ХОЛОДИЛЬНИК**, велосипед, таганок, телевизор, 4-камфорна газова плита, пральна машина «Малютка». Тел. 0662000908, 0680700452.

- **ЗЕРНО** кукурудзи. Тел. 0506740355

- **КУКУРУДЗА**. Тел. 0971077639

МЕБЛІ Продаж

- **МЕБЛІ** б/в. Тел. 0509534435
- **КРИСЛА** б/в, 2 шт. Тел. 0952264923

ТВАРИНИ продаж

- **ПОРΟΣЯТА** червоно-поясі, «Дюрок». Вік 1,5 міс. Тел. 0990494500, 0954768247
- **ТЕЛИЧКА**, вік 11 місяців. На утримання. Тел. 0508695893
- **ТЕЛИЦЯ**. Тел. 0990452170

КУПЛЮ

- **БУДИНКИ** під розбір. Тел. 0986458835, 0502385035
- **КІЗ**, цапів – 12 грн./кг., овець – 25 грн./кг. Електронні ваги. Тел. 0990128098 (Олег)
- **ОВЕС**, кукурудзу суху. Кілька тонн. Тел. 0668165445
- **ВАННУ** б/в. Тел. 0685362874

ПОСЛУГИ

- **РЕМОНТ ПРАЛЬНИХ МАШИН, холодильників, мультитварок, мікрохвильовок, пилососів, хлібопічок та іншої побутової техніки. Ремонт електроінструментів. Тел. 0953255822, 0678862611**
- **САНТЕХНІКА. УСІ ВИДИ РОБІТ:** монтаж – демонтаж, металопласт – екопласт, каналізація. Встановлення лічильників, бойлерів, насосних станцій. Вода, опалення. Ремонт. Тел. 0662743611. (Олексій)
- **РЕМОНТ ПРАЛЬНИХ МАШИН**, м/х пічок, м'ясорубок, мультитварок, блендерів-комбайнів, пилососів, хлібопічок, духових шаф, інвентарних зварок, зарядних пристроїв, «болгарок», дрелів та ін. Виїзд на замовлення. Досвід роботи 12 років. Доступна ціна. Тел. 0957423588, 0684830471
- **РЕМОНТ ПРАЛЬНИХ МАШИН, холодильників, мультитварок, мікрохвильовок, пилососів, хлібопічок та іншої побутової техніки. Ремонт електроінструментів. Тел. 0953255822, 0678862611**
- **ПРИВЕЗУ ЖОМ** кислий. Тел. 0990141820

- **ВАНТАЖНІ ПЕРЕВЕЗЕННЯ** по району, Україні: ЗІЛ-130 до 7 т. самоскид; Mercedes Vario до 5т., самоскид; Mercedes Sprinter до 2,5т., бортовий. Дрова. Цегла б/в, щебінь, пісок, глина, чорнозем, плити ПКЖ, гранвідсів та ін. Послуги екскаватора. Тел. 0501881470

- **РЕМОНТ ТА МОНТАЖ** внутрішньої електропроводки. Встановлення реле напруги. Встановлення УЗО. Підключення бойлерів. Тел. 0667462853, 0960575617

- **НАТЯЖНІ СТЕЛІ**. Всі види внутрішніх робіт. Санвузол під ключ. Зварювальні роботи. Тепла підлога. Виїзд по району. Тел. 0661194638

- **РЕМОНТ ПРАЛЬНИХ МАШИН, холодильників, мультитварок, мікрохвильовок, пилососів, хлібопічок та іншої побутової техніки. Ремонт електроінструментів. Тел. 0953255822, 0678862611**

- **Внутрішні ремонтні та оздоблювальні роботи квартири, офісів. Тел. 0501950323**

- **Організація виконає якісно ремонт квартир та санвузлів під ключ.** Монтаж та демонтаж. Якість гарантуємо. Будь-яка зручна форма оплати. Тел. 0991180975, 0962932557

- **ВИКОНАЮ ВСІ ВНУТРІШНІ РОБОТИ:** штукатурка, шпаклівка, відкоси, гіпсокартонні та малярні роботи. Сантехніка, укладка плитки, ламінат, шпалери та все що вам потрібно. Швидко, недорого! Якість гарантована! Тел. 0954110091

- **РЕМОНТ ПРАЛЬНИХ МАШИН**, пилососів, холодильників, чистка бойлерів та іншої електротехніки. Виїзд майстра. Зварювальні роботи, пайка. Тел. 0997199623 (Олександр)

РОБОТА

- Фермерському господарству на постійну роботу потрібен **ЗАВІДУВАЧ ТОКОМ** у с. Біленченківка. Тел. 0509916646, 0992850625
- На постійну роботу потрібен **ЕЛЕКТРОЗВАРЮВАЛЬНИК-МОНТАЖНИК**. Досвід роботи обов'язковий. Тел. 0631033027
- Пропонуємо роботу **ОХОРОНЦЯ** (чоловіки та жінки), вахтовий метод 15*15 діб. Проїзд, проживання за рахунок фірми. Заробітна плата від 5000 грн. за вахту. Тел. 0668008713, 0674627014
- **ШУКАЮ РОБОТУ** прибиральниці, доглядальниці. Тел. 0964019179.
- На роботу в дружній колектив потрібен **ОФІСНИЙ СЛУЖБОВЕЦЬ**. Освіта: професійна технічна, вища. Галузь знань: бухгалтерський облік. Стаж роботи: 1 рік. Знання ПК, комунікативність, відповідальність, бажання працювати та дізнаватись і навчатись новому обов'язково. Тел. 0504044106

дайджест

ЩОБ УКРАЇНЦІВ СТАВАЛО БІЛЬШЕ

В Івано-Франківську за народження дитини виплачуватимуть до 50 тисяч грн.

Мер міста Марцінків повідомив, що ті, хто народить дитину у 2023 році у міському пологовому будинку, зможе отримати з міськбюджету разову допомогу 20 000 гривень, а якщо тато чи мама військові – то 50 000 гривень.

ФІКТИВНИЙ ШЛЮБ З МАТЕРЯМИ-ОДИНАКАМИ

Поліцейські розкрили нову схему виїзду військовозобов'язаних за кордон. Жителі Бердичева та Вінницької області підшукували малозабезпечених та багатодітних жінок та за \$3000 оформляли батьківство на чоловіків над трьома та більше дітьми. Жінкам за це платили \$500.

Схемою користувалися чоловіки віком 20-35 років. Один такий «ухилянт» із Київщини, маючи свою дитину «усиновив» ще 2, але перетнути кордон не встиг. Його затримали.

ПОРУШЕННЯ У ЕЛЕКТРОПОСТАЧАННІ

На «Полтаваобленерго» чекає штраф у 85 тис. грн. за порушення у галузі електропостачання, а також четверта перевірка від Нацкомісії. Перевірка буде позаплановою, а її причиною стали скарги двох споживачів через порушення графіків відключень світла.

Про це 10 січня повідомила Національна комісія, що здійснює регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг.

РЕЙТИНГ ПАСПОРТІВ СВІТУ

Україна посіла 36 місце у світі з «привабливості паспортів». Це найкращий показник серед країн пострадянського простору. Так, громадяни з українським паспортом мають можливість подорожувати без візи або з отриманням візи після прибуття до 144 країн світу.

У топ 5 увійшли паспорти Японії, Сінгапуру та Південної Кореї, Німеччини та Іспанії, Італії, Австрії.

ПІП-ЗРАДНИК

Служба безпеки України затримала мітрополита Вінницької єпархії московського патріархату. Чоловік публічно виправдовував напад росії на Україну. Обвинувальний акт передали до суду.

За матеріалами СБУ, мітрополиту загрожує до 8 років позбавлення волі. Як свідчать матеріали слідства, фігурант поширював серед вірян пропагандистські листівки, де закликав захопити владу та змінити межі державного кордону України. Також на одному із сайтів російської православної церкви чоловік розміщував публікації на підтримку російських окупантів та їхніх воєнних злочинів.

БАЗАРMedia

крім
комерційних

КУПОН БЕЗКОШТОВНОГО ОГОЛОШЕННЯ

БУДИНКИ КВАРТИРИ З/Д ГАРАЖІ АВТО МОБ. ТЕЛ. МОТО

МЕБЛІ ЗАПЧАСТИНИ БУДМАТЕРІАЛИ РІЗНЕ ТВАРИНИ

Продам Куплю Обміню Зніму

Потрібно
закреслити

Текст оголошення

Адреса або телефон для контакту

Купон дійсний до 26.01.2023

Прізвище, ім'я

Адреса

Підпис

Ці дані в газеті не
друкуються

Що подобається чи не
подобається у газеті

3 січня перестало битися серце нашого дорогого чоловіка, батька, дідуся
ІВАНА ПЕТРОВИЧА БАРАХОВСЬКОГО

На сердце горькая печаль,
Лежит, омытая слезами.
Нам тяжело, нам очень жаль,
Что нет тебя, родной наш, с нами.
И нашу боль, и нашу скорбь,
Не выразить словами.
Как много нашего ушло с тобой!
Как много твоего осталось с нами.
За всё тебя благодарим!
Переживая боль разлуки,
Мы вечную память храним.
Прощай же, родной наш, любимый!
Вечная память тебе!
Дружина, доньки, онуки, рідні.

15 січня минає
6 років, як пішов
із життя

**ФЕДІР
ВАСИЛЬОВИЧ
СУХНО**

Ти в інший світ пішов так рано,
Лиш тільки пам'ять про тебе жива.
І вся наша туга і вся наша рана
Не поміщається у прості слова.
Горе наше не зміряти і слезами не змити.
Ми тебе, як живого, будемо вічно любити.
Твій вічний сон – наш вічний сум.
Пам'ятаємо, любимо, сумуємо.
Рідні.

10 січня минув рік,
як перестало битися
серденько нашої
дорогої
**КАТЕРИНИ
ЙОСИПІВНИ
ШАБЛІЙ**

Немає таких слів, щоб висловити
Весь біль і скорботу душі.
Час ніколи не залікує нам рани,
Не згладить біль у серцях.
Як гірко, що тебе вже немає.
Царство Небесне і вічний спокій.
Сумуємо, любимо, пам'ятаємо.
Син Ігор, невістка Тетяна,
Роман.

16 січня минає рік, як
перестало битися серце
нашого дорогого чоловіка,
батька, дідуся
**БОГДАНА
МИРОСЛАВОВИЧА
ГНАТІВА**

Болить душа і слези ллються,
Стражданню нашому нема кінця.
В життя тебе вже не вернути,
Бо сили такої, на жаль, нема.
Твоє проміння могло би ще сяяти
І зігрівати усіх нас теплом.
За душу твою будемо Бога молити.
Спи, найрідніший, спочивай вічним сном.
Дружина, доньки, зяті, онуки та свати

Василь Стус

«Як добре, що смерті не боюсь я»...

Він народився 6 січня 1938 року в селі Рахнівці Вінницької області. Був молодшим сином у селянській родині, збіднілій наслідок колективізації. Згодом сім'я перебралася в Донецьку область. У старших класах підробляв на залізниці, тоді ж він познайомився із літературою українського «Розстріляного відродження». Вступив на історико-філологічний факультет Донецького державного педагогічного університету. Працював у сільській школі вчителем української мови та літератури. 1963 року стає аспірантом київського Інституту літератури імені Тараса Шевченка, бере участь у протестах проти арешту Івана Світличного, публічно звинувачує КДБ у вбивстві художниці і дисидентки Алли Горської, був одним із тих, хто підписав «Лист-протест 139-ти». У підсумку Стуса виключили з аспірантури, і він був змушений шукати тимчасову роботу.

У вересні 1972 його заарештували за антирадянську діяльність, інкримінували 14 віршів і 10 статей правозахисного характеру. Відбувши 5 років ув'язнення в Мордовії та 3 роки заслання на Колімі, вдруге заарештований у Києві 14 травня 1980 року. Отримав 10 років у таборі особливо суворого режиму в селі Кучино Пермської області. Фактично то був не табір, а тюрма з надзорстким режимом утримання. Якщо в кримінальних таборах рецидивістів виводили в цехи робочої зони, то тут арештанти працювали в камерах

через коридор. Прогулянки їм давалися на годину на добу в оббитому бляхою дворику 2 х 3 метри, зтягнутому згори колючим дротом. У периметрі заборонена зона мала 21 метр. Вода була іржава та смердюча, бо табір стояв на болоті, аби унеможливити підкопи. Побачення дозволялося раз на рік, пакунок до 5 кг – один на рік після відбуття половини терміну. Дехто з в'язнів роками не бачив нікого, крім співкамерників і наглядачів.

Стуса особливо почали «пресувати» з 1983. У його день народження, тобто на Різдво, зробили обшук. Забрали рукописи. У лютому його таки запроторили в одиночку на рік. Але він писав і там, де писати вже було злочином. Друга причина – підготовка до висунення його творчості на здобуття Нобелівської премії. Вірші Василя Стуса публікувалися за кордоном. Світ бачив рівень таланту українського поета не через призму дисидентства, а як мистецьке явище. Дуже можливо, що премія Стусові була би присуджена. Але Москва так не вважала, хоча вже почалася перебудова й у Кремлі сидів реформатор Горбачов. За сталінським заповітом: «Немає людини – немає проблеми». Адже «Нобеля» присуджують тільки живим.

27 серпня 1985 року сталася нова напасть. Стус узяв книжку, поклав її на верхні нари й так читав, обернувшись на нари ліктем. У дверне вічко зазірнув прапорщик Руденко: «Стус, порушуєте форму заправки постелі!» Стус зайняв іншу, дозволена, позу. Але черговий офіцер старший лейтенант Сабуров, Руденко та ще один наглядач склали рапорт: Стус у робочий час лежав на нарах у верхньому одязі й на зауваження громадянина контролера вступив у суперечку. 15 діб кар-

церу. Виходячи з камери, Стус сказав, що оголошує голодування. 3 вересня черговий ув'язнений, почув, що Стус просить валідолу.

Навпроти карцеру, у камері № 7, працював Левко Лук'яненко. Якщо не було чути наглядача, він гукав: «Василію, здоров!» Василь відгукувався. Але 4 вересня він не відізвався. Натомість, близько 10-11 години Левко почув, що в коридорчик запасним ходом зайшло начальство. Він упізнав голоси начальника табору майора Журавкова, начальника режиму, кагебістів. Відмикали двері, щось стиха говорили. А потім запанувала незвична тиша. В'язням нічого не пояснювали. А Василь Стус просто зник. Лише через місяць один із кагебістів випадково зронив: «Ну, Стус... Серце не витримало. Із кожним може статися».

Дружині адміністрація мусила повідомити про смерть чоловіка. Вона замовила цинкову домовину й вибралася в дорогу. В аеропорту «Бориспіль» їм категорично «порадили» не брати домовину – тіла не віддадуть. Приїхав син Дмитро, який служив тоді в армії. 7 вересня майор Долматов сказав їм: «Ну, що ж, пройдемо на кладовище». І привіз їх на щойно засипану могилу.

У 1989 році прах Стуса був урочисто перенесений в Україну й похований у Києві.

24 лютого 1989 46-річний майор Долматов ліг поруч зі Стусом, усього за кілька могил. А майор Журавков помер через 10 днів. Журавков-молодший, ще влітку 1987 року втопився в річці. Усі ці факти викликають серйозні сумніви щодо того, чи справді смерть Стуса настала внаслідок серцевого нападу.

РОЗСТРІЛЯНИЙ З'ЇЗД КОБЗАРІВ: ЗАБУТА ТРАГЕДІЯ

На початку грудня 1930 року в Харківському оперному театрі відбувся З'їзд народних співців Радянської України, куди з різних областей було звезено 337 делегатів. Основним завданням З'їзду було питання активного залучення народних співців до соціалістичного будівництва, відходу від виконавських традицій і визначення нових ідеологічних пріоритетів.

Ухваливши відповідні резолюції, незрячих співців під приводом поїздки на З'їзд народних співців народів сср, що мав відбутися у Москві, повантажили до ешелону і підвезли до околиць ст. Козача Лопань. Пізно увечері кобзарів і лірників вивели з вагонів до лісосмуги, де були заздалегідь вириті траншеї. Вишикувавши незрячих кобзарів і їхніх малолітніх поводителів в одну шеренгу загін особливого відділу НКВС УСРР розпочав розстріл... Коли все було закінчено, тіла розстріляних закидали вапном і присипали землею. Музичні інструменти спалили поряд...

Спіраючись на свідчення місцевих жителів, пошуковою групою Спілки Української Молоді встановлене приблизне місце страти традиційних співців. Після юридичного оформлення відповідних документів, СУМ має намір ініціювати проведення повноважною комісією експертизи та ідентифікації тіл замордованих лірників, кобзарів і стихівничих. На місці злочину буде встановлено Пам'ятний Хрест, пише дослідник Микола Литвин.

РОЗСТРІЛЯНИЙ З'ЇЗД КОБЗАРІВ

Шукати про нього бодай побіжної згадки в радянській пресі — марна справа. Навіть в архівах колишнього НКВС-КДБ дослідники кобзарського мистецтва не можуть знайти документального підтвердження цієї жахливої трагедії. Що-що, а сліди своїх злочинів енкаведисти-кадебисти замітати вміли: ще 1960 року тогочасний голова КДБ Шелєпін таємною директивою наказав своїм відомствам «от Москви до самих до окраїн» спалювати все, що могло б у майбутньому скомпрометувати наші «доблесні» органи. І все ж правда про розстріляний з'їзд кобзарів та лірників уперто постає з попелу забуття.

Відомо, що у Сталіна та його різноплеменних посіпак була просто зоологічна ненависть до всього, що вирізняло українців як окремий етнос від інших пригноблених народів імперії. Та, якщо українську мову та українську пісню на перших порах свого панування комуна ще якось терпіла, то носії українського героїчного епосу — кобзарі були для неї кісткою в горлі. Вже з перших днів утвердження на Великій Україні влади «робітників і селян» більшовики влаштовують справжні лови на сліпих і немічних народних співців й розстрілюють їх на місці, без слідства та суду. 1918 року було замордовано лірника Йосипа. 1919 року в Катеринодарі гинуть від рук більшовиків кобзарі Іван Литвиненко, Андрій Слідюк, Федір Діброва. 1920-го — Антін Митяй, Свирид Сотниченко, Петро Скидан. А скільки їх, безіменних, безпаспортних, полягло під червонокозацькими шаблями, червоноармійськими та міліцейськими кулями, знає один лише Господь Бог...

І все ж кобзарську проблему більшовики у такий спосіб не змогли розв'язати — надто багато було тоді в Украї-

ні кобзарів, дуже любили та шанували їх люди. І ЦК ВКП(б) вирішує змінити тактику — «спускає» на місця аж чотири постанови: «Про заборону жебрацтва», «Про обов'язкову реєстрацію музичних інструментів у відділах міліції та НКВС», «Про затвердження репертуару в установах НКО» (народного комісаріату освіти), «Положення про індивідуальну та колективну музико-виконавчу діяльність». Тепер кобзарів уже не розстрілювали на місці, як раніше, їх зачиняли в холодній, не даючи їсти-пити, а інструменти знищували.

Та й це допомагало мало. Тоді кобзарів, як «невиправний націоналістичний елемент», почали нещадно гудити в пресі. Тогочасні газети зарясніли заголовками: «Проти кобзи — радіо Дніпрелестану!», «Пильніше контролюйте кобзарів!», «Кобза — музична соха!», «Кудесниця-гармошка стає і певною мірою вже стала справжнім засобом виховання мас!». Народові, який споконвіку кохався в кобзарському мистецтві, силоміць нав'язують не лише «кудесницю-гармошку», а й «кудесніка-баяна», «кудесницю-домру» і «кудесницю-балалайку», зобов'язуючи музичні фабрики України виготовляти їх не сотнями, а мільйонами!

До цькування кобзарів підключають і українських письменників. Так, Юрій Смолич писав: «Кобза заховає в собі повну небезпеку, бо надто міцно зв'язана з націоналістичними елементами української культури, з романтикою козацькою й Січі Запорозької. Це минуле кобзарі намагалися неодмінно воскресити. На кобзу тисне середньовічний хлам жупана й шароварів». Микола Хвильовий закликав покласти край «закобзаренню України», «вибивати колом закобзарену психіку народу». Та всіх перевершив, либонь, Микола Бажан своєю поемою «Сліпці», в якій називає кобзарів «скигліями», «смердючими недоносками», а основу їхнього репертуару — наш тисячолітній героїчний епос — «сторотими проклятими піснями». Нехай Миколі Бажанові Бог буде суддею.

Втім, не всі діячі української культури пішли на повідку в енкаведе. Павло Тичина не соромився позувати перед об'єктивом фотоапарата з «патріархально-націоналістичною» кобзою, а Максим Рильський у ті прокляті роки грудьми став на захист українського кобзарства. Тичині замишування «старосвітської» кобзою-бандурою органи якось уже пробачили, а ось Максиму Тадейовичу — ні, ще впродовж десятиліть виношували плани не лише духовного, а й фізичного його знищення. І не тільки Максима Рильського. Органи роблять нестерпним життя художників і фольклористів, дослідників кобзарського мистецтва Миколи Домонтовича, Порфирія Мартиновича, Климента Квітки, Опанаса Сластіона, письменника і кобзаря Гната Хоткевича, знімають з посади директора Дніпропетровського історичного музею, «кобзарського батька» Дмитра Яворницького.

Однак «вибити колом закобзарену психіку» українського народу більшовикам ніяк не вдавалося. Тоді вдалися до суто єзуїтських методів приборкання вільнолюбивого українського кобзарства. Частина кобзарів, які не «заплямували» своєї селянсько-пролетарської біографії участю в національ-

но-визвольній боротьбі, почали заганяти до «колгоспів» — капел, ансамблів, квартетів, тріо, перетворюючи на політичних підбрехачів комуністичної партії, а капели, куди силоміць заганяли співців, стали базою їхнього перевиховання». Інших кобзарів комісаріати освіти й органи НКВС примушували творити «пісні» та «думи», які звеличували б радянську дійсність.

Та більшість «братії» не волила брати до свого репертуару штучні «думи», вона, як і тисячу років тому, мандруючи від села до села, від міста до міста, співала прадавні «невольничі плачі», вперто воскрешала народну історичну пам'ять.

Тоді комусь зі «сталінських соколів» прийшла на гадку ідея: зібрати кобзарів та лірників буцімто на з'їзд і всіх розстріляти, а кобзи й ліри понищити. З'їзд планували провести ще 1925 року, потім перенесли на 1 грудня 1927 року. Але й тоді він не відбувся. Мабуть, ще не всіх кобзарів зареєструвала так звана етнографічна комісія, створена для цього Академією наук УРСР. 1939 року в Лондоні вийшла книжка спогадів російського білоемігранта Шостаковича. «У середині 1930-х років, — пише він, — Перший всеукраїнський конгрес лірників та бандуристів було проголошено, і всі народні співці змушені були разом збиратися і дискутувати про своє майбутнє. «Життя стало кращим, стало веселішим», — говорив Сталін. Ці сліпці йому повірили. Вони приїхали на конгрес з усієї України, із маленьких забутих сіл. Було кількості їх присутніми на конгресі. Це був живий музей, жива історія України, всі її пісні, її музика, її поезія. І ось майже всіх їх застрелили, майже всі ці жалібні співці були вбиті».

В Україні побачила світ книжка американського вченого Роберта Конквеста «Жнива скорботи», в якій, зокрема, йдеться і про знищених українських «Гомерів»: «Популярна в народі національна культура протягом віків підтримувалася в українському селі бардами, оспіваними Шевченком кобзарями, які, мандруючи від села до села, заробляли на життя виконанням старовинних народних пісень і переказом народних баллад. Вони постійно нагадували селянам про їхню вільне і героїчне минуле. Це «небажане явище» тепер було придушене. Кобзарів скликали на з'їзд і, зібравши їх там усіх разом, заарештували. За наявними відомостями, багатьох з них розстріляли — в цьому була своя логіка, бо від них було мало користі в таборах примусової праці».

Свідчення Шостаковича і Конквеста надзвичайно цінні, але, на жаль, ні перший, ні другий не подають джерел інформації. У складі комісії з проведення з'їзду кобзарів 1927 р. був, разом з Д. Ревуцьким, Д. Усенком, І. Копаном, П. Вишницьким, і Михайло Полотай — «український радянський дослідник мистецтва кобзарів і бандуристів». Восени 1989 р. я зустрічався з Михайлом Панасовичем. І хоч йому тоді виповнилося дев'яносто, був він, як кажуть, «при здоров'ї», мав чіпкий розум і блискучу пам'ять. Та коли я попросив розповісти про розстріляний з'їзд, Полотай замахав руками, сказав, що все то вигадки буржуазної пропаганди, з'їзду в середині тридцятих не було, а кобзарів розстрілював не НКВС, а «куркулі» та «українські буржуазні націоналісти».

Прохав я розповісти про розстріля-

ний з'їзд і Андрія Бобира. Він також відповів мені, що все то байки. Перша республіканська нарада кобзарів і лірників відбулася в Києві у 1939 році. Та й інші кобзарі старшого покоління, з якими впродовж сімдесятих років я не лише часто зустрічався, а й гастролював, боялися цієї теми, як вогню.

І лише коли над будинками Верховної Ради України замайорів синьо-жовтий прапор, заговорили очевидці тих трагічних подій. Дослідник історії нищення українського кобзарства Кость Чемерський у газеті «Українські обрії» (квітень, 1991) подає такі свідчення:

Є. Кедровська, пенсіонерка, у 1930-ті роки працювала бібліотекаркою: «У 1934-1935 роках по Харкову пройшли чутки, що відбувся кобзарський зліт, кобзарів вивезли з Харкова і кинули до яру, де вони й загинули. Кобзарям нібито сказали, що їх везуть до Москви ще на один зліт і що нібито трапилося це в дорозі».

В. Вовк, пенсіонерка, в минулому — вчителька: «Кобзарів я любила з дитинства. Їх можна було частенько бачити в Харкові. А в середині 30-х зовсім не стало. Ходили чутки про якийсь кобзарський з'їзд, куди нібито звезли кобзарів з усієї України, а потім повбивали».

А. Парфінченко, харківський кобзар: «За сталінським наказом забирали всіх. Були облави на базарах. Забирали багато інвалідів, були й кобзарі там. Була одна сім'я: Прокіп Маловичко, жінка Мотря і троє дітей, всі дуже гарно співали. Жили вони в селищі Амур під Дніпропетровськом. Вночі їх забрали, навіть не сказали, їм брати — чи харчі, чи якийсь одяг, — повантажили в ешелон, де багато вже було кобзарів з інших міст України. Очевидячки, цей ешелон ішов з самого Києва. Доїхали вони до Харкова, там приєднали до них ще багато кобзарів. За деякими підрахунками, було їх триста тридцять сім. Доїхали кобзарі і всі ті, котрих забрали у Дніпропетровську, до Москви, їх направили в Сибір».

Довезли до якогось невідомого місця, де зовсім не було ніякого житла. Безумовно, там уже була хурделиця, морози були. Всі люди роздягнуті, без одягу — без нічого. Міліція скинула їх із состава на поле. З одного боку стояли провідники, а з другого — міліція, і так ніхто з них не міг потрапити назад у потяг. Осталися вони і майже всі загинули. Але Мотря Маловичиха не загинула. В неї живим залишився наймолодший син. Вони якось добралися до житла, ходили по хатах, просили хліба. Так добралися в Україну. Але до свого рідного дому прийти боялися, бо якби воно додому прийшли, то все одно їх би вбили. Бо те, що робилося, було під великим секретом, і ніхто цього знати не повинен».

Поет Микола Самійленко, багатолітній політв'язень беріївського ешелону, 1946 р. в Краслазі, на лісоповалі Шубному зустрічався з поводитирем кобзаря Гордія Ракизи Олексом Божком. Батьки Олексі померли голодною смертю в 1921 році, а Олексу врятувала від такої ж смерті хрещена мати. Згодом, коли зіп'явся на ще пухлі від хронічного недоїдання ноги, напросився до кобзаря Ракизи в поводитирі-міхоноші. 1930-го (чи то Божкові, чи то Самійленку зраджує пам'ять, бо з'їзд відбувався поміж 1932-1934 роками) їх «запросили» через дільничного міліціонера та оперуповно-

важеного НКВС на кобзарський з'їзд до Харкова. У дорозі на Харків Олекса занедужав, і Ракиза вирішив залишити його в містечку Валки у знайомих, а сам пристав до кобзаря Башлика, щоб разом з ним та його поводитимом йти назустріч своїй загибелі.

Десять днів Олексу лікувала господиня (він запам'ятав лише її ім'я — Христя) їжачим лосем, а на одинадцятий, сівши в Ков'ягах на товарняк, Олекса поїхав до Харкова шукати Ракизу. У Харкові хлопець обійшов усі базари, питав у жебраків та перекупок, чи не знають вони, куди подівалися всі кобзарі. Проте жебраки й перекупки від одного лиш слова «кобзар» пускалися навтьоки. Пізно ввечері знесиленний Олекса подирав до залізничного вокзалу на ніч. Інтелегентного вигляду жінка, яка дрімала навсидячки поряд із ним і який він розповів про свою біду, вранці відвела його до місцевого театру, познайомила з українським поетом Олексою Влизьком. Той повів свого тезку до якоїсь баби Івги, яка мешкала в чепурній хатинці на березі Лопані, наказав нікуди з хати не виходити і чекати Ракизу. На якийсь там день рано-вранці перелякана всмерть баба Івга розбудила свого постояльця: «Сину, — прошепотіла схвилювано, — втікай світ за очі. Вивезли кобзарів разом з поводитимом з театру «чорними воронами» на Холодну Гору. Одні кажуть, що їх перестріляли в тюремних підвалах, інші кажуть, що вивезли поїздом за Харків і повкидали до ями, а довкола ями сторожу озброєну поставили. І вигибили кобзарі та поводитимів їхні в тій ямі усі до одного з холоду та голоду. Втікай, сину, городами і нікому не розповідай про те, ще ти оце чув...». Перехрестила, в торбину, добра душа, паляницю вклала, дрібку солі, кількоро варених картоплин.

Пішов Олекса городами та полями на Валки. Біля Ков'яг запрямував колону — не військову, бо з жінками й дітьми. Зрозумів: розкуркулених енкаведисти женуть на станцію. Опівночі постукав

у вікно до тітки Христі й дядька Данила, коли бачить, а воно навхрест свіжо-струганими дошками забите. Тьохнуло серце — і її розкуркулили. Переночував у пограбованій повітці (навіть двері песьоголові зняли!) й подався вранці на Запоріжжя до рідної тітки, молив Бога, щоб не дала пропасти. Не вигнала тітка свого небожа, останньою картоплиною ділилася. Допомогала йому, як могла, школу закінчити, а потім учительський технікум. Працював учителем у глухому степовому селі. Аж поки за доброю чаркою не розповів товаришу, теж освітянину, трагічну історію розстріляного кобзарського з'їзду. Увечері розповів, а вранці прямо з ліжка, ще напівсонного, забрали й присудили за розголошення державної таємниці десять років каторги, а як відсидів, набавили ще десять.

Крім Самійленка, у журналі «Українська культура» (1991, № 4) надрукував вельми цінне свідчення також багатолітній політв'язень беріївського ешелону Віктор Рафальський з м. Стрия, що на Львівщині: «Про цю трагедію мені було відомо давно, але нічого конкретного. І це бентежило. І раптом... 1956 року довелося протягом двох тижнів перебувати в пересильній в'язниці у Москві. Велика камера. В'язнів (політичних) близько сотні. Тут доля звела з колишнім працівником НКВС, на той час репресованим. Зайшла розмова про події 1932-1933 років на Україні. Згадали кобзарів. І тут співрозмовник просто ошелешив мене: виявляється, він мав повну інформацію про знищення більш як двохсот українських кобзарів, котрих було скликано під приводом якоїсь наради до Харкова наприкінці 1932 року за розпорядженням згори. Говорив він скупом — можливо, сам був причетний до цієї справи. Безперечно одне: казав правду, бо, як колишній співпрацівник НКВС, певна річ, ризикував — розголошувати такі таємниці.

То була свого роду прелюдія до страхотливого голоду, що саме наростав... У подальші передвоєнні роки ніхто вже

не бачив на Україні жодного кобзаря».

Віктор Рафальський помиляється: навіть після жакливого енкаведистської «різанини» кобзарі в Україні не перевелися. Декому, як, наприклад, Єгору Мовчану, поталанило врятуватися. Мовчан, за його словами, не поїхав до Харкова на «сльот народних певців» лише тому, що його поводитим кудись запропастився. Інші — як Михайло Полотай, Федір Кушнерик чи Михайло Носач заподалим творінням радянського псевдогероїчного епосу виторгували собі життя. Але й тих, і тих залишилося зовсім мало. Коли на розстріляний з'їзд енкаведисти змогли зігнати понад 200 кобзарів і лірників (А. Парфиненко називає більш приголомшливу цифру — 337), то на так звану Першу республіканську нараду, яка відбулася в Києві 15 квітня 1939 р., вдалося зібрати лише 37 народних співців.

Відомий кобзарезнавець зі Львова Богдан Жеплинський склав реєстр кобзарів і лірників, знищених більшовиками в 30-х рр., і тих, що пропали безвісти. Правда він неповний, усього 72 особи.

У списку є й наші земляки:

Михайло Губенко. З Миргорода (1891 р. н.). З 1927 року кобзарював, виступав в ансамблях кобзарів.

Петро Древченко. З села Семенівка на Полтавщині (1871 р. н.).

Петро Гіра. З села Красної Луки Гадяцького району Полтавської області. У 1930-х роках жив у Юзівці (нині Донецьк). Пропав безвісти.

Петро Лавриш. З села Хомутець Миргородського району Полтавської області (1873 р. н.). Матвій (приблизно 1865 р. н.).

Із села Черевки Миргородського району Полтавської області. Василь Парасочка. Народився у Петрівці Костянтиноградського повіту Полтавської губернії. Пасічниченко.

Миргородський кобзар. Іван Сіроштан. З села Хомутець Миргородського району Полтавської області (1863 р. н.). Антон Скоба. З Багачки на Полтавщині (приблизно 1865 р. н.). Микола Заєць (1902 р. н.). Церковний регент у Лубнах. Мандрував з Харківською капелою кобзарів, деякий час був її художнім керівником. Заарештований 1937 року. Пропав безвісти.

Пилип Кононенко. З Великої Писарівки на Полтавщині (1904 р. н.). Засновник Полтавської капели. Грав у Харківській (1925-1928 рр.), згодом — Конотопській капелах. Виготовляв бандури. Дем'ян Минзаренко. З Полтавщини (1889 р. н.). У 1920-х роках мандрував з капелами. Репресований 1936 року. Лірники:

І. К. Бернацький. Із Зінькова на Полтавщині (1901 р. н.). Прокіп Ковальвах. З-під Полтави. Григорій Полунець. Зі слободи Зінківщина Полтавського району. 1902 р.н.

Ще знайшла таку інформацію: У двадцять років минулого століття в селі Великі Сорочинці була капела бандуристів, якою керував Іван Петрович Герасименко. Їх було біля 12 осіб чоловіків і одна жінка. На одному з концертів вони заспівали «Ще не вмерла України». Після цього Герасименка арештували, згодом розстріляли в Лубнах. У документах, що надали родичам на початку 90-х років повідомляється, що «регент Української Автокефальної церкви Іван Петрович Герасименко був розстріляний за антирадянську діяльність» пізніше був «посмертно реабілітований». Доля решти учасників цієї капели не відома.

Підготувала Валентина Йотка

Люкс Авто СТО
 ФОП Клітинський В.Л.
 Надаємо послуги по ремонту
 MERCEDES Sprinter
 та інших авто
ремонт ходової
заміна мастила АКПП
заміна форсунок
комп'ютерна діагностика
зварювальні роботи
Доставка запчастин **Тел. 0954150009**

Люкс Авто
Пасажирські перевезення
Гадяч - Київ
щоденно
 з ГАДЯЧА: **6.30, 13.00**
 Універмаг «Єва»
 з КИЄВА: **13.00, 17.30**
 «Рошен», «Олком»
 Тел.: 0502300185, 0506539194, 0679645192

Магазин «Варяг» ФОП Литвиновський Г.М.
 МЕТАЛОПЛАСТИКОВІ ВІКНА ТА ДВЕРІ
 ВХІДНІ ТА МІЖКІМНАТНІ ДВЕРІ
 Жалюзі: горизонтальні та вертикальні,
 мультиштори, римські, плісе
 Натяжні стелі
 Відкоси: теплі внутрішні та зовнішні
 Профнастил та металочерепиця
 УТЕПЛЕННЯ ФАСАДІВ
 м. Гадяч вул. Полтавська, 43 вул. Полтавська, 117
 м. Зіньків. тел. 0664375053, 0956843543

ГАДЯЧ - КИЇВ
ПАНАВТО
 страхування пасажирів
 щоденні поїздки
 з ГАДЯЧА: **3:30, 5:30, 12:30, 13:00, 15:00**
 з КИЄВА: **8:00, 13:00, 17:00, 18:00, 19:00**
 ч/з Заводське, Лохвицю на центральний автовокзал ст.м. Деміївська
 Бронювання місць за тел.: (ПРАЦЮЄМО НА ЗАМОВЛЕННЯ)
 офіс: **0503048097, 0687777151**

КОМПЛЕКСНІ ОБІДИ
ФУРШЕТИ
Банкетне меню
Поминальні обіди
Тел. 066 2473630

АСЕНІЗАЦІЙНІ ПОСЛУГИ
 замовлення приймаємо з 9.00 до 17.00
 об'єм від 2 до 10 м.куб.
тел. 0993357077, 0683939357

ЩОДЕННІ ПАСАЖИРСЬКІ ПЕРЕВЕЗЕННЯ
ГАДЯЧ - КИЇВ
 з ГАДЯЧА **5.30, 12.30**
 з КИЄВА **13.00, 17.00**
 Довідки та бронювання місць за телефонами:
0955015055, 0988514195

ФОП Литвиновський С.М.
 - МЕТАЛОПЛАСТИКОВІ ВІКНА ТА ДВЕРІ
 - жалюзі та ролети
 - гнуття та порізка металу
 - будівництво (утеплення фасадів)
 - системи водовідведення
 - металеві двері
 - металочерепиця
 - профнастил та терасна дошка
 Тел.: **0669958160**
 okna_ua2013@ukr.net
 м. Гадяч, вул. Драгоманова, 17

Магазин «ДЕКОР»
 ФОП Фесенко А.В.
 Металопластикові вікна та двері
 Вхідні та міжкімнатні двері
 Жалюзі: плісе, ролети, римські, горизонтальні
 Відкоси внутрішні та зовнішні
 Троутарна плитка
 «Золотий мандарин»
 Стаж роботи 20 років
 м. Гадяч вул. Героїв Майдану 2а прим.5
 тел. 0952519000, тел./viber 0509844771

Ритуал магазин
 3 8:00 до 16:00 без перерви та вихідних неділя 8:00- 13:00
ПАМ'ЯТНИКИ З ГРАНІТУ ТА БЕТОНУ
У НАЯВНОСТІ ПОНАД 200 ВИДІВ ПАМ'ЯТНИКІВ
 -Плитка та бруківка
 -Стільниці та підвіконня
 -Ритуальні товари
 Надаємо ритуальні транспортні послуги
 Тел. **0509577548, 0683409477, 0992492972**
 м. Гадяч пл. Соборна, 9 Email: ggraniteua@gmail.com

ПАМ'ЯТНИКИ
Гранітні Бетонні
 Плитка тротуарна
 Бордюри та ін
 м. Гадяч вул. Героїв Майдану, 52 (р-н Малевого круга)
 тел. 050 188 14 70

ПЕРЕДПЛАТА 2023
БАЗАР Мед!а
 в Україні
У РЕДАКЦІЇ ДЕШЕВШЕ
 I – 36 грн
 III – 117 грн
 VI – 234 грн

ОВЕН (21.03 - 20.04).
 Цього тижня ви зможете подолати підсвідомі страхи і вирішити проблему, яка лякала вас. В середу не бійтеся проявити відвертість і прийняти чужу точку зору: з вами стане легше спілкуватися, і оточуючі можуть піти вам назустріч. У п'ятницю приймайтеся за важливі проекти без зволікання. У суботу не ганяйтеся за примарами минулого, живіть тут і зараз.

ТІЛЕЦЬ (21.04 - 21.05).
 Цього тижня вас може чекати успіх у справах, пов'язаних зі спілкуванням. Ви будете вельми красномовні і переконливі. І станете кращою кандидатурою для проведення важливих переговорів, оформлення паперів у всіх інстанціях і навіть для бесіди з представниками податкової інспекції. Середа може виявитися ключовим днем тижня, дуже важливо провести цей день з відчуттям внутрішньої волі. У четвер партнери можуть запропонувати цікавий проект, який заслуговує уваги, за необхідності не відмовляйтеся від допомоги друзів. Вихідні дні проведіть на природі, покатайтеся на лижах, погуляйте в парку.

БЛИЗНЮКИ (22.05 - 21.06).
 Цього тижня ви нарешті зможете досягти відчутного результату в тому, у що вкладалося так багато сил, і у що ви так вірили. Прийшов час для найрішучіших дій. Нові справи і проекти мають дуже хороший шанс здійснюватися. Не дивлячись на зайнятість в професійній сфері, не варто залишати без уваги свій будинок. Втім, енергії вам вистачить на все, зокрема на романтику і побачення. П'ятниця - один з найдаліших днів тижня.

РАК (22.06 - 23.07).
 Цього тижня вас можуть відвідати досить дивні ідеї, не варто зразу ж братися за їхнє втілення. Намагайтеся не форсувати події, а дозволити їм плавно входити у ваше життя. Зосередженість і швидкість реакції допоможуть вам впоратися з поставленими завданнями. У вівторок небажано посвячувати оточуючих в свої плани і задуми. У вихідні вас може охопити порив змінити інтер'єр і позбутися непотребу.

ЛЕВ (24.07 - 23.08).
 Цього тижня про себе активно і яскраво можуть заявити дар передбачення та інтуїція. Ви відчуєте,

Астрологічний гороскоп 16-22 січня 2023 року

від кого вам варто триматися подалі, не дивлячись на компліменти і солодкі обіцянки. У четвер вірогідне знайомство з людьми, яким будуть цікаві ваші проблеми. В неділю буде важливо зберігати холоднокровність і витримку і не піддаватися на провокації зі сторони, яких може виявитися забагато.

ДІВА (24.08 - 23.09).
 У ці дні бажано не брати на себе ніяких зобов'язань. На шляху здійснення ваших честолюбних планів можуть встати ваші власні недоліки, такі як зайва емоційність і схильність до драматизації подій, що відбуваються. Середа може порадувати вас цінною інформацією, можливо, це буде вигідна ділова пропозиція. Не погоджуйтеся відразу, але й не затягуйте.

ТЕРЕЗИ (24.09 - 23.10).
 Ваш творчий імпульс зараз цілком здатний змести на своєму шляху всі перешкоди. У вашій витривалості і обачності видно запоруку успіху на цьому тижні. У вівторок приємний сюрприз приведе вас в хороший настрій. Субота може виявитися найбільш напруженим днем тижня: вам знадобиться все ваше самовладання, щоб зберегти спокій. Проявіть чуйність і увагу - не виключено, що хтось з близьких людей потребує допомоги, але соромиться сказати про це.

СКОРПІОН (24.10 - 22.11).
 Наберіться терпіння, тоді ви філософськи віднесетеся до розмотування клубка дрібних проблем. Ви майже все обдумали, і друга половина тижня хороший час, щоб ухвалити остаточне рішення. Вам знадобиться дипломатичність і врівноваженість. Пам'ятайте, поспішність в цьому випадку може зашкодити. Не забувайте про свій будинок, бажано більше часу присвятити наведенню ладу, позбудьтеся непотребу, старих речей і відносин, що зжили себе. У суботу або в неділю не відмовляйтеся від запрошення на вечірку, ви чудово проведете час.

СТРЕЛЕць (23.11 - 21.12).
 Цього тижня намагайтеся більше часу проводити не в суєті і не в галасливих компаніях. Зведіть спілкування до необхідного мінімуму. У понеділок і вівторок спробуйте не перевантажуватися, оскільки це може позначитися і на результатах роботи, і на вашому самопочутті. На роботі бажано враховувати інтереси колег і проявляти ініціативу, йдучи на компроміс. Прислухайтесь до порад друзів і родичів, адже деякі моменти ви можете не помічати, повністю занурюючись в ситуацію, що створилася, а вони зі сторони бачать деякі ваші промахи.

КОЗЕРІГ (22.12 - 20.01).
 Цього тижня критичний настрій загрожує посварити вас з близькими. Не напускайте на себе серйозний вигляд - розслабтеся, частіше усміхайтесь. Події в особистому житті дозволять позбутися ілюзорних уявлень і надуманих ідеалів, хоча процес протікатиме не завжди так, як вам би хотілося. Прагніть використовувати в одязі світліші, радісніші тони. У другій половині тижня не варто завантажувати себе будь-якими проблемами, крім нагальних.

ВОДОЛІЙ (21.01 - 19.02).
 Цього тижня поставлені перед вами життєві питання зажадають від вас ясності у власних думках, чіткості в мові і визначеності в планах на майбутнє. Вам доведеться знайти нові варіанти, йти старими шляхами не вийде. Починати у вівторок реалізацію крупних проектів і планів не варто, оскільки є велика небезпека зіткнутися з різними перешкодами і тяганиною. У вихідні дні спробуйте відмовитися від ділового навантаження, присвятити їх спокійному відпочинку, бажано - в компанії з друзями.

РИБИ (20.02 - 20.03).
 Цей тиждень призначений для відпочинку, що б із цього приводу не думали ви самі, ваше найближче оточення, ваше начальство, в решті решт. Ви будете сповнені оптимізму і життєвої сили, що дозволить легко долати неминучі перешкоди і досягати успіху практично в будь-якому починанні. Проте багато чого залежатиме від уміння ладнати з людьми. Зайва напористість - зовсім не ваш союзник на даному етапі. У п'ятницю є ризик сварки в сім'ї.